

BERICHTENDIENST**DE TOEKOMSTDROMEN VAN DE MENSHEID**

14 mei 1954

Goedenavond vrienden.

Allereerst moet ik u er weer op wijzen dat wij in genen dele alwetend noch zo gelukkig zijn, dat we feilloos kunnen worden genoemd. Uit deze beide aanwijzingen zult u zelf de conclusie wel willen trekken dat nadenken noodzakelijk is. Met zuiver persoonlijke belangen houden wij ons niet bezig, wel zullen wij ons verdiepen in de vragen die misschien enigszins persoonlijk zijn, doch ook tevens van belang kunnen worden geacht voor het geheel. We behouden ons echter het recht voor, om dit geheel naar eigen inzicht te behandelen.

Onderbrekingen, wanneer u iets niet juist vindt, zijn mogelijk. Wanneer u zegt: "dit is niet juist", dan zijn we erg dankbaar als u dat met redenen wilt omkleden. Een debat over geloofszaken mogen wij echter niet aangaan, daar dit een taak is die niet beëindigd kan worden binnen de voor ons gestelde tijdsgrens. Ik geloof dat ik u hiermee gezegd heb wat van belang is voor u.

Er is mij verzocht om een kleine uiteenzetting te geven onder het hoofd "berichtendienst", in de hoop hiermee te voorkomen dat bij u misverstanden ontstaan. Op het ogenblik, zoals u dit waarschijnlijk ook reeds hebt gemerkt, vervullen zich een aantal feiten die wij vooruit reeds aangekondigd hadden. Dit echter is beperkt en gelimiteerd geworden door het ingrijpen van Krachten, met het ingrijpen ervan, wij bij het vaststellen van (de) waarschijnlijk komende gebeurtenissen, geen rekening hadden gehouden. Bepaalde tendensen echter zijn nog niet te breken. Ik denk hier bv. aan de rampentendens, die zich ook thans weer doorzet en die ook nog enkele andere gebeurtenissen in de naaste toekomst met zich meebrengt. Wij hebben verder met u reeds gesproken over een aantal politieke en religieuze veranderingen.

Het allereerste wat wij hiermee dan even aan moeten stippen is dit. Er zijn in China enkele ingrijpende veranderingen gemaakt. Er zijn o.a. kort geleden, enkele dagen geleden, een zeventiental hoogwaardigheidsbekleders in de binnenprovincies geëxecuteerd, daar ze niet in staat bleken een z.g. partizanenactie in die streken onder bedwang te houden. Verder heeft men besloten om wederom grotere vrijheden toe te staan voor het gebied Tibet en wij weten dat op het ogenblik over de juiste wijze waarop dit geformuleerd zal worden onderhandelingen aan de gang zijn tussen de z.g. handelsdelegatie in Lhasa en de autoriteiten aldaar.

Een strijdvaardige impuls, die vooral in Pakistan naar voren kwam, is de laatste tijd aanmerkelijk geslonken. Zij hebben niet zo'n sterke doorzettingskracht meer als men misschien zou verwachten. Daar staat tegenover echter dat de fanatieke houding, die daar èn op religieus èn op politiek gebied kort geleden nog sterk naar voren kwam, thans zich richt op het uitroeien van een aantal ongewenste praktijken, iets waarvoor wij dankbaar mogen zijn.

De interne situatie in India is ook reeds enigszins veranderd, en ook hier kunnen wij rekenen met bewust vredelievende tendensen, die eenzijdigheid zeer zeker nog steeds zullen weten te voorkomen. In Indonesië staat een verandering voor de deur wat betreft de regering zelf. Het spel van de machten heeft geleid tot een situatie waarbij niemand meer een werkelijke uitweg ziet en het grijpen naar de macht door uiterst rode, uiterst linkse krachten, zoals dat reeds meerdere malen gebeurd is, zal nu uiteindelijk moeten leiden tot een samensmelting van verschillende rechtse groeperingen, die voorlopig althans zich tegenover het buitenland, uitgezonderd Nederland, een vreedzamere en vooral ook een beetje toegafelijker politiek zullen gaan voeren. U begrijpt dat al deze dingen voor een goede verhouding op de wereld van belang zijn. Verder, op het ogenblik bestaan er enkele moeilijkheden in Australië, vooral met vakbonden, voor deze is een oplossing op het ogenblik onderweg en wij hopen dat ook daar een prettiger en redelijker verhouding wordt geschapen dan de thans bestaande, waarbij wij hopen ook tevens daar te zien een klein beetje meer, mag ik het religieus denken noemen?

Dus een klein beetje meer van het praktische afkeren en een toeneming van de esoterische gedachtegang in deze omgeving. T.o.v. de Verenigde Staten: hier worden op het ogenblik bepaalde spanningen en overprikkelingen teveel geneutraliseerd, iets wat op het ogenblik gunstig heet. Wij kunnen verder opmerken dat een aantal te obstinate religieuze groeperingen aanmerkelijk zullen worden beknot in hun macht en hun aanhangersaantal langzaam maar zeker zien verlopen. Ook dit is gunstig. Wij zien verder dat uit economische en industriële gronden, voor de kleurlingen veel wordt gedaan, vooral door industriële ondernemingen, iets wat ook tevens weer de prettige verhouding tussen de mensen onderling ten goede komt en daarmee ook de verdraagzaamheid tegenover de buitenwereld.

De klimatologische omstandigheden hebben op het ogenblik enige moeilijkheden geschapen, o.a. voor uw eigen land. Zij zullen echter niet schadelijk zijn voor de oogst in een zodanige mate dat gesproken kan worden van een ernstige catastrofe. Ik geloof dat ik hiermee dan de voornaamste direct stoffelijke aspecten hebt opgenoemd. Verder, gezien verdere besluiten die in een kleinere groepering zijn genomen, verwachten wij in de komende paar maanden miraculeuze gebeurtenissen, en wel in het gebied dat wij grof kunnen begrenzen door te zeggen: Oostenrijk tot de kust van Zuid Frankrijk, Brest, die buurt uit.

Dit zal betekenen dat waarschijnlijk twee of drie opzienbarende gebeurtenissen daar een religieus réveil betekenen. In Frankrijk zelf menen wij te zien een sterke drang van de rechtse regering, pardon, de rechtse schaduwregering, om uiteindelijk het gezag ook reëel weer in handen te nemen. De daaruit ontstane conflicten lijken ons van niet-ernstige aard, niet ernstiger dan wat er aldoor gebeurd is en wij hopen vooral hier te zien ook weer een terugkeer tot het religieus beleven. U ziet, de situatie is op het ogenblik zeker nog niet onverdeeld gunstig te noemen. Ik heb nog niet eens gesproken over bepaalde praktijken in Zuid-Amerika en een groot probleem dat op het ogenblik weer gerezen (is), zij het binnenskamers nog, in Zuid-Afrika, ik heb niet aangestipt de strijd van de geheime bonden, dus deze dingen zullen we laten rusten, daar kunnen we misschien een volgende keer definitievere mededelingen over doen.

Echter alles samengevat: stoffelijk is de verhouding langzaam maar zeker over het crisispunt heen rakende, zich wijzigend in een meer gunstige toestand, een tendens die naar wij vertrouwen, minstens negen tot twaalf maanden aan zal houden, geestelijk gezien een langzame verandering, die zich kenbaar zal maken verder, door enkele gebeurtenissen die fantastisch heten. Wij moeten er mee rekenen dat in deze periode, vooral ten opzichte van bepaalde geestelijke ontwikkelingen, ernstige strijd zal worden gevoerd door religieuze of wetenschappelijke groeperingen. Dit houdt echter niet in dat werkelijk negatieve krachten bewezen worden, noch dat deze pogingen op zichzelf negatief mogen heten.

Zij betekenen alleen dat de problemen, waarvoor deze instanties zich geplaatst zien, een zodanige mate van onrust hebben gezaaid, vooral in eigen gelederen, dat het noodzakelijk werd tot een officieel dénouement (beëindigen; Red.)hiervan te komen. Waar dit gebeurt, mag u ervan overtuigd zijn dat heel vaak de tactiek wordt gevolgd die Colijn zaliger heeft gevolgd toen Nederland moest devalueren.

Ik hoop dat ook dit duidelijk genoeg is. Wanneer uzelf behoefte heeft aan krachten: u zult merken dat deze dagen tot uw eigen vitaliteit bijdragen, dat u zich veerkrachtiger en sterker zult voelen. Laat u niet verleiden om het geestelijke terzijde te stellen, blij voortdurend geestelijk streven naar bewustwording en koester u niet in een ogenblikkelijk welbehagen. Op dit moment gebeuren er reeds belangrijke dingen op geestelijk gebied en dit zal steeds verder rond zich grijpen. Hiermee heb ik dan mijn commentaar onder het hoofd "berichtendienst" beëindigd. Heeft u hieromtrent aanmerkingen, opmerkingen of vragen?

Vraag: Mag ik u wat vragen over die opmerking die u maakte over Colijn. Welke zaak bedoelde u daarmee?

Antwoord: Ik heb gezegd: het gezag van Colijn toen de devaluatie van de Nederlandse gulden een noodzakelijkheid werd.

Vraag: Maar wat bedoelt u nu op het ogenblik met dat voorbeeld?

Antwoord: Ik bedoelde met dit voorbeeld dat op het ogenblik dus èn van religieuze èn van wetenschappelijke zijde, men meerdere malen ontkenningen, definitieve ontkenningen van feiten zal publiceren. Ik denk hier aan genezing bv., ik denk hier aan werkelijke openbaringen,

ontvangen door mediums e.d., ik denk hier aan wonderen die ontkend zullen worden, kortom alles wat op het ogenblik nog behoort onder het z.g. occulte, zal in de komende tijd meerdere malen ontkend worden. Ik geloof dat dit duidelijk genoeg is.

Vraag: Hangt daar ook mee samen wat nu net in de krant heeft gestaan over aardstralen en wichelroeden, iets wat totaal wordt ontkend?

Antwoord: De wetenschap zal dit zeer zeker niet zonder goede redenen doen, maar zij zal toch wel tot de conclusie moeten komen dat ze voorbarig is geweest. Dat gebeurt telkenmale weer bij de wetenschap en bij de mensen in doorsnee. Het kan er zeer zeker mee samenhangen. Hebt u nog meer te vragen hierover?

Vraag: Kunt u nog iets zeggen over de tegenwerkende krachten, waar u geen rekening mee hebt gehouden bij de voorspellingen?

Antwoord: Pardon, wij hebben niet gezegd "tegenwerkende krachten", wij hebben gezegd: "totaal nieuw werkzame krachten". Wat dat betreft kan ik u verwijzen naar de redevoering die hierover werd gehouden toen wij begonnen deze speciale rubriek in te stellen, waarin u volledig uiteengezet vindt wat er eigenlijk plaatsvond. Ik geloof niet dat het noodzakelijk is er verder toelichting op te geven. Juist, vrienden, en nu moeten we toch nog even terug naar iets anders.

TOEKOMSTDROMEN VAN DE MENSHEID

Vandaag wil ik weer spreken, zij het ietwat zijdelings samenhangend misschien met de rubriek godsdiensten, over "toekomstdromen van de mensheid". Zoals u weet is de utopie en het utopistisch streven een voortdurend kenmerk van die groepen van de mensheid die met het eigen lot niet tevreden zijn. Uit elke ontevredenheid en nood ontstaat een droombeeld van een betere wereld, en het streven om dit droombeeld eens te verwerkelijken geeft dan het aanzijn aan sterke politieke, soms zelfs politiek-religieuze bestrevingen. Dergelijke beschouwingen vinden wij in het communisme volledig materialistisch, in het socialisme in de hoofdtendens humanistisch, in het streven van de verschillende Rooms-kerkelijke partijen, die in zekere zin eerder Rooms dan katholiek zijn. Dan zien we verder de verschillende kleine partijen, die heel vaak zich baseren op de bijbel, een bepaalde versie, ofwel op het belang, de belangen-gemeenschap van bepaalde groepen van het ogenblik.

Al deze groeperingen, hoe zij ook verder religieus getint mogen zijn, hebben een bepaald streven. Zij wensen hun eigen levensdoel en levensdroom te verwerkelijken, niet slechts voor zichzelf, maar voor de wereld. Om dit te doen moeten er verschillende factoren aanwezig zijn.

Allereerst "geloof", men moet geloven in de mogelijkheid van het eenmaal bereiken van het einddoel, anders heeft het geen nut om ernaar te streven. Ten tweede "hoop", de hoop dat men ook zelf hier althans nog enige voldoening uit zal kunnen putten, de hoop dat men werkelijk iets tot stand brengt. "Liefde", liefde voor een volk, liefde voor de mensheid, mede noodzakelijk waar een zuiver egoïstisch streven nooit en te nimmer een volledige politieke verwerkelijking als mogelijkheid achter zich draagt. Al deze dingen, al deze factoren wijzen erop dat wij in de moderne politiek veel te doen krijgen met stoffelijke religieuze tendensen.

Ik hoop dat u dat met mij eens kunt zijn. Als er tegenwerkingen zijn, zou ik ze graag vernemen. Uitstekend.

Nu echter zien wij op het ogenblik een even grote verdeeldheid onder de politieke bestrevingen als wij zien onder de bepaalde takken van één godsdienst. Het Christendom bv., nietwaar, is heel sterk verdeeld. Wij zien bv. het socialisme evenzeer verdeeld en wanneer wij het communisme op de keper gaan ontleden dan ontdekken wij, dat er meer soorten communisme dan Christendom bestaan. Wanneer uiterlijk dit alles bemanteld kan worden, dan ligt dit eraan dat men hoopt ook onder de huidige, niet-volmaakte omstandigheden, toch eens dit ideaal te kunnen verwerkelijken. Begrijpelijkerwijze komen de mensen ertoe om hun hele leven hierop te bouwen, zoals ik hoop dat u uw leven wilt bouwen op het streven naar geestelijke bewustwording voor uzelf en uw medemensen. Wanneer men dit doel wil bereiken en men

gelooft hier werkelijk aan, dan kan men niet leven zonder dit streven. Het klinkt misschien erg dwaas, maar de wanhoopstoestand van iemand die werkelijk gelooft in een meer stoffelijk ideaal, wanneer hij ziet dat hij verloochend en verraden is, is vaak veel groter en dodelijker, zeker voor de geest, dan het begrijpen dat een religieuze waarheid niet volledig is. Dit brengt met zich mee dat er grote groepen mensen zijn die zich geheel wijden en opofferen aan het bereiken van bepaalde utopistische idealen, dus niet reëel te verwerkelijken idealen. Wanneer u deze mensen ziet, dan valt ons op dat zij heel vaak zichzelf atheïst noemen. Zij geloven dat, wanneer er een God is, die God in alles is. Zij hebben niet eens in zoverre ongelijk, alleen willen ze die God een persoonlijkheid ontnemen.

Wij vinden onder hen de zuivere godloochenaars, die zeggen: "er bestaat geen God". Al deze mensen zijn toch m.i. een deel van het religieus bestel van de wereld, zij het dan dat hun beperkt geloof hen bindt in deze tijd, zonder dat op een verdere toekomst kan worden gerekend dan die de geslachten zelf in zich dragen.

Wanneer wij deze mensen zien, dan zou ik heel graag tegen die mensen zeggen: "hoor eens even, jullie zijn volledig de verkeerde kant uitgegaan", dan zou ik tegen de communisten willen zeggen: "denk er nu om, wat jullie op het ogenblik communisme noemen, dat deugt niet", dan zou ik willen zeggen tegen veel z.g. democraten: "mijne heren, uw streven is zo dictatoriaal, daar klopt iets niet", ik zou tegen de socialisten willen zeggen: dat een sociaal voelend mens geen enkele groep van de bevolking uit mag sluiten. En men zou al die mensen dus op hun fouten kunnen wijzen en men kan zich ergeren aan bepaalde praktijken die voorkomen, bv. de papieraanbidding die de communistische staat zeer ernstig in zich draagt en die ook in sommige socialistische of socialistisch denkende staten om zich (heen) grijpt.

Wij zien dat de ambtenarij in sommige staten is geworden tot een omkoopbaar corps. Ik denk hier vooral aan enkele nieuwgeboren staten in Azië. Wij kunnen al deze mensen zeggen: "jullie hebben het verkeerd, want...." en dan gaan we onze bezwaren opsommen. Maar is dat eerlijk? Is het eerlijk als je een katholiek verwijt dat de pastoor fouten maakt en dat je de protestant verwijt dat de dominee een glas wijn drinkt, is het eerlijk wanneer je de humanist verwijt dat een medehumanist in toorn een mens iets heeft aangedaan? Dat zijn de nevenverschijnselen en ik geloof toch dat wij verder moeten zien dan dat. Net zo goed als achter elke religieuze betekenis uiteindelijk één grondwet schuilt, zo schuilt ook achter het totaal van de verschillende politieke bestrevingen één grondwet: het zoeken naar harmonie en vrede, en politiek zoekt men dat dan direct op de wereld, dus buiten zich.

Men moet degenen die voor de vrede die zij zoeken voor zichzelf en anderen, offeren, respecteren. Men mag niet het karakter van een tegenstander breken, er zijn communisten die betere mensen zijn dan de democraten die hen aanklagen, er zijn kapitalisten wier eigenschappen en zorgzaamheid voor de medemensen begerenswaardig zouden zijn voor verschillende regeerders in de communistische landen, er zijn socialisten die meer voor de vrijheid strijden dan de liberalen, die hun de ketening van een volk verwijten etc.

U begrijpt wat ik bedoel, men heeft de laatste tijd in de wereld het gebruikelijk geacht en netjes geacht om een partijetiket te plakken op elk mens en zijn daden en hieruit is veel misverstand en onverdraagzaamheid voortgekomen. Zouden wij misschien, evenzeer als bij de godsdiensten, mogen zoeken naar één gemeenschappelijke factor, naar één ding wat al deze mensen beweegt, ongeacht hun zienswijze en hun instelling, zij verlangen allen naar geluk, zij verlangen allen naar vrede en harmonie van een wereld die in haar overvloed eindelijk een plaats van rust en aangenaam vertoeven wordt.

Degene die onze verdraagzaamheid werkelijk wil aanvaarden, die werkelijk hieraan mee wil werken, zal zeker ook op dat gebied nimmer een oordeel vellen, hij zal zoeken de rechtvaardigheid en het recht voor zichzelf en zijn medemensen, ongeacht het etiket wat er opgeplakt is; hij zal zeggen: "al ben ik duizend maal KVP'er of A.R. of één van die vele andere lettercombinaties, wanneer een communist gelijk heeft, dan krijgt hij dat van mij, juist omdat hij communist is". En omgekeerd zal een communist moeten zeggen: "al zijn jullie duizend keer Rooms of sociaal, al zijn jullie in vele andere opzichten naar mijn inzicht niets anders dan knechten van de een of andere mogendheid, hier hebben jullie gelijk en dat geef ik toe, ik ga niet trachten voor mijzelf er propaganda uit te slaan, ik wil rechtvaardig zijn". En nu kunnen we natuurlijk niet verwachten dat de groten op deze wereld onmiddellijk deze tactiek toe gaan passen. Uiteindelijk, er zijn nog veel teveel landen waar vuilspuiterij één van de normale

methoden is om politiek te bedrijven. Maar dat neemt niet weg, mijn vrienden, dat u in uw eigen omgeving daarmee kunt beginnen. U zult niet oordelen: "welk etiket, welk stempel draagt deze mens", maar "wat is deze mens?" En op deze wijze oordelend zult u leren begrijpen het eeuwig verlangen dat achter al die vele verschillende etiketten verborgen is, het verlangen van mensen naar geluk, naar rechtvaardigheid, naar vrede, naar geborgenheid en zekerheid in het bestaan.

En wanneer u dit begrijpt en u ziet hoe velen van hen dan verbitterd worstelen, omdat zij niet meer kunnen begrijpen dat er meer wegen zijn die naar Rome gaan, dat er meer wegen zijn om de vrede te bereiken, dat er meer wegen zijn om God te vinden, dan zult u niet veroordelen, maar u zult trachten te genezen. Want de grote ziekte van deze wereld, mijn vrienden, is de eenzijdige wijze van levensbeschouwing die de doorsnee mens kent, hij kent slechts zijn eigen waarden en zijn eigen standpunt en verwerpt bij voorbaat al het andere, bereid zelfs onrecht volgens eigen opvatting te begaan om een andere visie, een ander inzicht, een andere gedachtegang of een ander geloof een bepaald voordeel te ontnemen.

Mag ik van u verwachten dat u de verdraagzaamheid verder zult dragen in de wereld? Want of het gaat over geloof, over politiek, over rang of stand, in elke mens leeft een goddelijke vonk, in elke mens leeft iets goeds en maar al te vaak ligt het aan de medemensen of die vonk licht zal geven voor de wereld, of dat goed een stuwende kracht zal worden voor veel anderen, of dat het licht zal doven en de duisternis en het kwaad regeren.

Wij geloven ook iets n.l., ons geloof is dit, dat wanneer wij trachten om de mensheid te dienen, om de geest op te voeren tot het Licht, wij - ongeacht levensbeschouwing, religie – goed doen, dat wij onze taak op die manier het beste vervullen en dat, hoe meer wij leren offeren voor anderen, ongeacht onder welk etiket of welke naam, hoe meer wij ook dit Goddelijk Licht en die Goddelijke Kracht in ons tot ontplooiing zullen zien komen.

En nu heeft u dus iets gehoord over ons geloof. Wij weten niet veel. Wij kennen veel openbaringen en ons werd slechts zo weinig geopenbaard, we hebben veel geleerd van de wetenschappen en we weten maar zo weinig. Maar we hebben ook een geloof, een geloof dat al die dingen onbelangrijk zijn, wanneer wij het doel van ons bestaan, het bestaan in de gemeenschap en niet als eenling tegenover de gemeenschap, vervullen en wanneer wij dit door alle sferen weten te handhaven, dat we het einddoel zullen kunnen bereiken.

Nu, vrienden, dat is mijn onderwerp voor vanavond geweest. Ik dank u voor uw aandacht en ik geef het woord over aan de volgende spreker.

AARDSTRALEN

Goedenavond vrienden.

Nou, het eerste onderwerp is geweest; het tweede is naar uw keuze. Wat mag het zijn vandaag?

Reactie: Mag ik met u een vraaggesprek aangaan over een onderwerp dat deze zaal ongetwijfeld zal interesseren? Er is een wetenschappelijke publicatie verschenen over de kwestie van de z.g. aardstralen en daar heeft de vorige spreker al heel aardig over gezegd dat de wetenschap eigenlijk het kind met het badwater heeft weggegooid. Ik heb op dit terrein nogal uitvoerige onderzoeken gedaan en het zou natuurlijk wel prettig zijn als wij daar samen over van gedachten zouden kunnen wisselen.

Spreker: Gaat uw gang. Het kan interessant worden.

Reactie: Kijkt u eens, de grote moeilijkheid was n.l. het aantonen van deze z.g. aardstralen, dat is nooit gelukt. Volgens het begrip van de normale wetenschap, was er geen straal, maar er was toch wel wat. Hetgeen wat wij vermoeden dat hier is, zijn elektromagnetische trillingen vanuit de aarde die veroorzaakt worden door spanningen in de aardkorst en dat deze elektromagnetische trillingen beïnvloeden de lading, de elektrische lading in de lucht. U weet, de lucht die heeft een lading van tien geladen deeltjes per kuub cm en dit wordt veroorzaakt door de stof die uit de aarde komt, die

wij even hard nodig hebben als zuurstof - ik zal die stof niet noemen, maar u weet wel wat voor stof ik bedoel - en nu is door de merkwaardige samenloop van omstandigheden, deze stof ontleed en in een bepaalde trilling gebracht en die trilling zal m.i. het geestelijk lichaam beïnvloeden en daar na verloop van tijd een hoogst merkwaardige invloed hebben op de geest en dus ook op de mens later.

Aangezien de onderzoeken op dit terrein ontzettend moeilijk zijn en het instrumentarium als zodanig slechts met de grootste moeite opgebracht kan worden en daar veel veldmogelijkheden ontstaan, had ik gedacht dat er wel degelijk iets was, maar toch niet hetgeen wat de heren professoren gemeend hebben hier naar voren te moeten brengen en ze dan ook gedaan hebben, hetgeen mij spijt, want ik ken professor Clay zelf zeer goed. Het enige wat hij had kunnen zeggen, dat is, dat deze wichelroedelopers niet in staat waren iets te doen, dus dat de wichelroedelopers niet goed waren. Dat is het enige wat hij als wetenschappelijk man had kunnen doen. Hij noemde daar ook dat voorbeeld van een kat in de duisternis zoeken, maar hij neemt daar een woord in de mond, hij zegt dat het een kat is, maar hij weet niet wat het is. Je kunt toch lastig iets zoeken als je niet weet wat het is?

Antwoord: Uitstekend opgemerkt, werkelijk, want allereerst, wij weten natuurlijk allebei waar over gesproken wordt, maar laten we daar niet al te ver op ingaan in het begin. Ik geloof niet dat dit voor dit publiek belangrijk of interessant is wanneer we in die technische dingen doorgaan, om nog niet eens te spreken over andere belangen, die we toch ook een klein beetje in het oog moeten houden. Maar wanneer ik stel dat er een straling aanwezig is en tevens daarbij stel dat deze straling met het huidige instrumentarium niet aantoonbaar is, dan komen we al een heel eind naar elkaar toe. Wat u wel kunt aantonen, zij het niet te allen tijde, en daardoor voor de wetenschap waarschijnlijk niet erg overtuigend dat zijn de z.g. secundaire verschijnselen, het resultaat van de activiteit van de aardkern op de aardkorst en de haar omringende atmosfeer.

Nu vind ik het erg treurig dat men bij de formulering tegenover het grote publiek niet wetenschappelijker tewerk is gegaan, want de juiste formulering zou geweest zijn - zoals u ook terecht reeds opmerkt - met de instrumenten, daarvoor beschikbaar en de daarvoor aanwezige wichelroedelopers, was het ons niet mogelijk overtuigend het bestaan van aardstralen aan te tonen, dat zou wetenschappelijk juist geweest zijn.

Maar evenzeer zou men in deze formulering ook hebben kunnen zetten: het is ons niet mogelijk te bewijzen dat er aardstralen, of iets wat deze naam vermag te dragen of daarmee vereenzelvigd kan worden, bestaat, maar wij kunnen ook niet bewijzen dat het niet bestaat. En daarmee heeft men dus weer eens temeer zich wat te sterk uitgedrukt.

Maar nu weten wij allemaal dat er bepaalde plaatsen zijn waar dieren onrustig worden, mensen zich niet goed voelen en waar dit verschijnsel regelmatig optreedt, dat het op sommige plaatsen samenhangt met de jaargetijden en de maanfasen, op andere plaatsen voortdurend en regelmatig voorkomt. Wanneer nu het levend wezen, het levend organisme dus, aantoont dat er iets is en men heeft zich aangewend om dit "iets" aardstralen te noemen, dan meen ik dat iemand die zegt: mijn instrumenten tonen het niet aan, dat die persoon een fout maakt. Hij schakelt n.l. het voornaamste op de wereld, het levende wezen uit en wil slechts de instrumentele indicatie, eventueel verworven door een levend wezen, als bepalend aanvaarden. Ik meen, wanneer men zich bezig zou houden met de verschillende kwesties van luchtelektriciteit, verder het verschil in magnetische verhoudingen en trillingsverhoudingen in bepaalde gebieden, de sterke variaties die zelfs plaatselijk op kunnen treden hierin, dat men hier althans aangetoond zou hebben dat de invloed als "aardstralen" benoemd bestaat.

Wat dan niet mogelijk zou zijn, zou zijn te bewijzen alsnog dat dit inderdaad "aardstraling" is. Maar, daar men op het ogenblik steeds verder komt in de kernchemie, de kernfysica, meen ik toch dat het niet lang zal duren of men maakt met deze velden onder laboratorium-omstandigheden inderdaad kennis en men ziet ze optreden als secundair verschijnsel van bepaalde ontladingen. En wanneer dat gebeurt, dan zal men misschien toch in de wetenschap nog wel zo verstandig zijn om te zeggen: wat in het laboratorium voortdurend bewijsbaar is, wat op de aarde in het organisme aantoonbaar voorkomt en zelfs in sommige omstandigheden elektrisch meetbaar, dat moet dan toch ook wel aan ongeveer dezelfde factoren te wijten zijn. Ik ben echter bang dat, wanneer de wetenschap zover gekomen is, dat deze verklaring uiteindelijk gedesavoeerd (ontkend; Red.) wordt en dat men tot de conclusie gaat komen: nu

ja, we hebben dat toen wel gezegd, maar we zijn niet voorzichtig genoeg geweest, we hebben gedacht dat we het wel wisten en dat blijkt toch helemaal niet het geval te zijn. Kunt u het in zoverre met me eens zijn?

Reactie: Ja, dat ben ik met u eens, maar ik zie ook deze verklaring als reactie op de vele lieden die menen een apparatuur te kunnen maken die de aardstralen opheffen en die de goegemeente enige miljoenen uit de zak kloppen om haar een affaire, die helemaal niet te controleren is, in de handen te frommelen.

Antwoord: Aha! Niet onaardig opgemerkt. Maar denkt u niet dat er nog andere factoren meegewerkt hebben, dat men waarschijnlijk deze onjuist positieve vorm van verklaring, dus juist deze vorm van redactie, de voorkeur heeft gegeven om nu eens definitief en wetenschappelijk alle mensen gerust te stellen die zich over aardstralen ongerust maken.....

Reactie: Ook dat natuurlijk.

Spreker: en dat deze factor waarschijnlijk minstens net zo sterk of nog sterker geweest is dan het financiële proces van deze verschillende handelaren in bescherming tegen aardstralen? Waarbij bovendien komt, wat misschien ook niet wetenschappelijk bewijsbaar is maar dat mij bekend is, dat hier bv. in de Bollenstreek op een bepaald veld maatregelen tegen aardstraling werden genomen - dus door één van die personen die dan volgens u bedriegers zijn - en dat na deze behandeling de bollen veel beter groeiden en dat de variëteiten zuiverder bleken te blijven, er kwamen minder vervormingen, minder mutaties voor, dus dat daar toch werkelijk iets gedaan werd.

Reactie: U noemt hier een voorbeeld. Ik wilde hier op ditzelfde voorbeeld ook doorgaan, omdat ik er vanmiddag toevallig nog over gesproken heb. Dat is geweest over de kwestie van de wortelrot. Daar is het eerste jaar een dergelijke apparatuur geplaatst en vanaf dat ogenblik is er inderdaad verbetering opgetreden, maar het volgende jaar met dezelfde apparatuur, was de wortelrot weer even erg.

Antwoord: En dus had men de proef moeten nemen om nu weer een apparatuur te installeren.

Reactie: Ja, maar de tweede keer was die er ook weer.

Antwoord: Hij was er ook, maar dan had men weer een nieuwe moeten installeren, men had moeten zeggen: dan is er aan dat ouwe ding misschien wat gekomen.

Reactie: Ik weet dat niet.

Antwoord: Kijkt u eens, als een motor niet meer loopt, nietwaar, dus als de wagen niet meer vooruitgaat, dan gaat u kijken of er wat aan de motor mankeert. In dit geval wordt er een apparatuur geplaatst en dan zegt u: "nu gaat het niet meer, dan deugt dat apparatuur niet".

Reactie: Ja, maar dat apparatuur dat bestond uit een kitje waarin twee staafjes waren, een ijzeren staafje en een koperen staafje.....

Antwoord: Ja, inderdaad.

Reactie: met een lengte van ongeveer een centimeter of twaalf op een bepaalde afstand van elkaar.

Antwoord: Ja. Overigens, dan spreken wij over een ietwat verschillend geval, hoor.

Reactie: Ja, het geval is enigszins verschillend.

Antwoord: Het geval waarover ik sprak was een kwestie waarbij een persoonlijke afscherming werd gelegd en daar werd zelfs geen apparatuur bij gebruikt. Er werd wel iets anders bij gebruikt, hoor, maar er werd geen apparatuur geplaatst in het veld. Maar er zijn dus verschillende dingen die toch aantonen dat er wel iets schijnt te bestaan.

Reactie: Dat ben ik volkomen met u eens.

Antwoord: En wanneer men nu dus niet zeker is of die apparatuur inderdaad voldoende is, dan zou men deze apparatuur op tastvelden - men zou een plaats moeten zoeken met aardstralen - moeten plaatsen, en zet daar dan maar rustig zo'n stel van die dingen neer en kijk dan eens

of daar verandering optreedt. En dan kun je aan de hand daarvan gaan zeggen, en dan ben je verantwoord: dit is niet goed, want dit heeft daar niet gefunctioneerd en dát is wèl goed. Dan stel je de zaak nog veel te algemeen natuurlijk, maar ja, daar moet je je nu niet al te druk over maken, want generaliseren dat is, ik moet haast zeggen, de grote drijvende kracht van de wetenschap. Ze generaliseert altijd en daardoor komt ze weer tot specialisatie en daaruit bloeit de ontkenning op van de generalisatie, waarop ze alles gebouwd heeft. (Gelach).

Ja, nee, ik ben helemaal geen grapjas, ik meen het ernstig. Maar laten wij - ik zal het niet al te lang maken - dan met elkaar dit eens worden: deze publicaties mogen misschien goed bedoeld zijn, maar zij dragen in zich enig gevaar, n.l. dat het geheel uit het oog verloren wordt.

En wanneer een wichelroedeloper vandaag wèl en morgen niet reageert, dan vindt men dat heel eigenaardig, wanneer een wichelroedeloper verschillend reageert met een ander, dan vindt men dat ook eigenaardig, maar men vindt het heel gewoon dat geen twee vinger-afdrukken gelijk zijn, m.a.w. men verwacht van ieder medium - uiteindelijk, een wichelroedeloper is eigenlijk ook medium, d.w.z. super sensitief voor bepaalde trillingen, nietwaar - dat het gelijk is aan het andere. Men zou eerder moeten zeggen: we gaan eerst eens uitrekenen en uitproberen wat een wichelroedeloper is en wanneer we dat weten, dan kunnen we misschien een mechanische maken, die wèl regelmatig reageert.

Zou dat niet verstandiger zijn? Ik zou het alleen erg jammer vinden wanneer Nederland tot deze ontkenning gekomen is, dat Nederland binnenkort moet horen, dat men het ergens in een ander land helemaal niet met de Nederlandse wetenschap eens is en dat men daar wel overtuigd is dat er iets bestaat wat je aardstralen zou kunnen noemen en wat dan waarschijnlijk voorlopig zal worden aangeduid als een afwijking in het veldverloop van het aardmagnetisme. Nu, waarde vriend, zijn we zo ongeveer klaar, of heeft u nog iets te vertellen.

Reactie: U maakte daar een heel prettige en aardige opmerking over die constatering in het buitenland. Ik weet uit persoonlijke ervaring dat, wanneer ik met nieuwe dingen aankom bij de overheid, dan zeggen ze: ga maar eerst naar het buitenland en als ze het daar goedvinden dan zullen wij het wel overnemen.

Antwoord: Het is niet aan mij om deze tactiek van uw overheid te beoordelen, maar ik vermoed dat ze op zijn minst genomen zo menigmaal aan een koopje geholpen is, maar dat ze er ook menig koopje mee zal mislopen. En wat dat betreft mogen wij er rekening mee houden dat het ogenblikkelijk staatsbestel in Nederland uit de aard van de zaak conservatief moet zijn en dat de Nederlander op zichzelf al enigszins conservatief is ingesteld in de moderne tijd, daar men nog steeds zo'n beetje zit te teren op de roem van Jan Pieterszoon Coen en consorten, dus dat het ons niet hoeft te verwonderen dat men tijd nodig heeft om te begrijpen dat een beetje meer, ik zou haast willen zeggen, Amerikaans levenstempo voor de instanties wel eens voordelig en voor het land zeer nuttig zou kunnen zijn, want dat iemand bezadigd is soms zo bezadigd is, dat hij de gevaren voor hem ontwijkt en van achteren de klappen krijgt waar hij niet op gerekend heeft. Zullen we het hier bij laten, waarde vriend?

Reactie: Ja zeker. Dank u wel voor de uiteenzetting.

Antwoord: Ik ben u ook erg dankbaar dat u weer eens zo'n gezellig actueel onderwerp aansnijdt, waar werkelijk nog wat in zit ook. Want als ik mijn gemoed mag luchten, er zijn een paar onderwerpen waarvoor ik steeds bevreesd ben, als ik tenminste op deze spreekbeurt zit. Als ik dan alleen maar hoor "reïncarnatie", "crematie", mijn waarde vrienden, dan wordt het me wel eens ietwat ielig te moede (benepen; Red.) van binnen. Dan vraag ik me af: dat is nu al duizend keer gezegd, hoe moet ik het nu eens een keer zeggen, dat het toch tenminste nog een beetje belangrijk blijft. Maar dit onderwerp heeft het voordeel dat het uit zichzelf zo belangrijk is, dat het mij geen moeite kost om het interessant te maken. Nogmaals, mijn werkelijk hartelijke dank, en dan zou ik zeggen: nu ja, gaat u maar pauzeren, dan heeft u zo meteen wel tijd voor de "vragenrubriek".

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

Wij zullen dan overgaan tot de z.g. "vragenrubriek". Zuiver persoonlijke vragen mag ik niet beantwoorden. Alle andere vragen worden beantwoord in zover onze kennis reikt en dan naar beste weten en kunnen. Gaat uw gang.

Vraag: Ik zou u in de eerste plaats eraan willen herinneren dat er de vorige keer is gezegd dat een rechter die volgens de wet de doodstraf uitspreekt, niet verantwoordelijk is voor die daad. Nu zou ik u willen vragen of dat juist is. Ik meen dat, als men bewust is dat doden verboden is volgens Goddelijke Wet, dat men dan niet gedisciplineerd (verontschuldigd; Red.) wordt door zich aan de menselijke wet te houden en daarnaar zich te richten zonder meer. Ik geloof dat dit parallel ligt aan het doden in militaire dienst, indien men zich bewust is en weet dat het niet mag, niet alleen volgens menselijk recht, maar ook volgens Hogere Orde.

Antwoord: Ik geloof, dat indien men zich hiervan bewust is, men zich zeker zal excuseren voor elke rechterlijke bezigheid, die de mogelijkheid van een uitspreken van de doodstraf met zich mee zou brengen. Evenzeer geloof ik, dat wie zich bewust is, werkelijk bewust, dat het doden als zodanig een vergrijp en afkeurenswaardig is, zich zal onthouden van het zich plaatsen in een zodanige situatie, dat hij als militair mensen moet doden.

Dus wanneer wij stellen dat iemand rechter is en een dergelijke zaak behandelt, dan stellen wij m.i. daarmee tevens dat deze persoon dus geen enkel bezwaar heeft tegen het uitvoeren van de wetten van het land. Wanneer deze wetten van het land dus voor hem betekenen de rechtvaardigheid en de gerechtigheid, en hij spreekt volgens die wetten zijn oordeel uit, zijn m.i. voor dit oordeel verantwoordelijk het totaal van diegenen die deze wetten handhaven, stellen en hebben doen aannemen, goedgekeurd hebben etc., waarbij de rechter m.i. slechts optreedt als de uitvoerende macht, van wie slechts gezegd kan worden dat hij naar beste weten en kunnen de belangen van de gemeenschap, beantwoordend aan de taak die de gemeenschap hem heeft opgelegd, volvoert. En dan ben ik dus overtuigd dat zo iemand daar niet ten volle als een soort moordenaar voor aansprakelijk gesteld kan worden.

Er zijn echter natuurlijk bepaalde dingen die de rechter wel aansprakelijk kunnen maken, maar dan is hij m.i. wederom niet een goed rechter, n.l. wanneer een persoonlijk vooroordeel, rancune, verlangen naar spectaculaire processen en veroordelingen mede een rol spelen, dan is die schuldigheid wel aanwezig en is deze zoveel te groter naar mate meer wordt gestreefd naar een veroordeling. Het is voor de rechter niet de taak om de veroordeling zoveel mogelijk te bevorderen, maar om volgens de wetten van het land, vergelijkende de gegevens, hem voorgelegd door justitie of vertegenwoordigd meestal door de Officier enerzijds en de verdediging anderzijds, en dan volgens volledige rechtvaardigheid, het bewijs van de juistheid van die stellingen en aantijgingen, verdedigingen ontvangen te hebben, te oordelen.

Wanneer hij dat niet doet en persoonlijk effect dus meer dan bij ieder mens hier op de voorgrond komt, acht ik deze rechter wel schuldig, maar dan nog steeds in een beperkte mate, daar de gemeenschap hem deze macht geeft. Is dat voor u voldoende?

Reactie: Ja, dank u wel. U bent het toch met mij eens dat voor de bewuste de Goddelijke Wet staat boven de menselijke wet?

Antwoord: Ja, dat ben ik met u eens, maar ik ben evenzeer - en dat zult u met mij eens zijn - ervan overtuigd dat diegenen die de Goddelijke Wet niet of onvolledig kennen, op grond van de menselijke wet het recht handhavende, hierbij van goede intentie kunnen zijn, en dat deze als zodanig dan zwaarder weegt dan het doodvonnis zelf.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Kunt u vertellen welke sage er verbonden is aan het kanon te Priok, waar kinderloze vrouwen gaan offeren?

Antwoord: Het spijt mij dat ik met dergelijke esoterisch-genealogische sagen me niet heb bezig gehouden. Ik zal kijken of ik alsnog daar enig uitsluitsel over kan verwerven, maar ik

vrees dat dit wel niet zal gaan. We kunnen in ieder geval wel zeggen dat ze een juist, een ietwat fallisch symbool dan gekozen hebben om voor te bidden. Het spijt me dus dat ik daar verder niet op in kan gaan. Mijn kennen reikt hier niet.

Vraag: In de laatste verslagen werd veel gesproken over esoterische opvoeding, esoterische krachten enz. Kunt u ons nog eens vertellen wat esoterische gezichtspunten zijn?

Antwoord: De esoterie als zodanig is de wetenschap van de Goddelijke Wetten, de kosmische verhoudingen en de krachten van de geest, Deze zijn veel omvattender dan het stoffelijk gezichtspunt. Wanneer wij dus een esoterisch gezichtspunt innemen, overwegen wij niet slechts de stoffelijke consequenties, maar het totaal van de daaraan verbonden consequenties, rekenende over het totaal van de geslachten, rekenende met de geestelijke gevolgen uit een daad of een situatie voortvloeiend, rekening houdend ook met de Goddelijke Wetten en hun werking, vaak collectief, ten opzichte van bestaande verhoudingen of situaties.

Is dat duidelijk? Als het niet duidelijk is vraagt u maar om een aanvulling.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Zijn er planeten die in bewustwording lager staan dan de aarde?

Antwoord: Ja. Ik weet niet wat u daar verder voor toelichting omtrent wilt hebben, maar het is inderdaad een feit. Wat wilt u daar verder van weten?

Reactie: Ik weet niet wat de beste weg is om te vragen.

Antwoord: De beste weg om iets te vragen is uw probleem, precies te zeggen zoals u het denkt.

Vraag: Hebben de schepsels die deze planeten bewonen minder verantwoording?

Antwoord: Ja, natuurlijk. Hoe groter het bewustzijn, hoe groter de verantwoordelijkheid. Een kind dat niet weet dat het met gevaarlijke dingen speelt, kun je bv. niet verwijten dat het ongelukken maakt, maar een volwassene die het wel weet is schuldig.

Een lagere bestaansvorm - zoals wij zien op uw planeet ook vele lagere bestaansvormen - kan niet geacht worden verantwoordelijk te zijn voor datgene wat hij niet bevatten noch kennen kan. Als zodanig zullen daar andere wetten heersen dan hier op uw aarde. Vroeger was het zo, op uw eigen wereld zelfs en toen sprak men toch reeds van een beschaving, dat, wanneer je wilde gaan trouwen, je een grote knots of een stenen bijl nam en heel eenvoudig de ouders, je a.s. schoonouders, eerst bewusteloos sloeg, als je de kans had en daarna je aanstaande ook bewusteloos sloeg als het noodzakelijk was en anders zelf liet lopen om een beetje gauwer op te schieten. In die tijd was dat heel normaal. En als je een aanzoek was komen doen, dan had schoonpapa je waarschijnlijk de hersens ingeslagen.

U zult wel begrijpen dat zo'n maatschappij andere wetten kent, andere verantwoording en andere verhoudingen. Als zodanig is de waardering van de feiten, van de daden, geheel anders. Ik zou zeggen: dat is geheel duidelijk en dat komt natuurlijk ook kosmisch geheel tot uiting. Wanneer je niet meer kunt bevatten dan een vingerhoed vol waarheid, dan kan niemand zeggen dat het jouw schuld is dat je niet een hele emmer waarheid in je draagt, maar als je binnen die vingerhoed teveel van die waarheid vermorst, dan ben je wel aansprakelijk. Zullen we het dan zo als duidelijk gezegd beschouwen?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Mag ik u nog wat vragen? Speleologen die hebben wel eens last van hollenziekte, dus wanneer zij zich te lang in die onderaardse hollen bevinden, dan openbaart zich een of andere ziekte. Vermoed u misschien wat daarvan de oorzaak kan zijn?

Antwoord: Zeer waarschijnlijk wordt dit veroorzaakt door: allereerst de andere samenstelling van de atmosfeer met een geheel verschillende vochtigheidsgraad en ten tweede het ontbreken van het zonlicht, dat voor de doorsnee mens een levensnoodzaak wordt. Wanneer zij dan bovendien onder moeilijke omstandigheden, in slecht geventileerde ruimten en ruimten, met grote geestelijke en lichamelijke inspanning iets onderzoeken, dan kan ik mij voorstellen dat hierdoor alleen reeds onaangenaamheid ontstaat. Voegen wij daar verder bij dat drukverschillen op kunnen treden, dat in deze omgeving de richtingszin snel verloren gaat, men zich slechts zelden op een waagrecht (horizontaal; Red.) vlak, meestal op een hellende

bodem zal bewegen, dan is het begrijpelijk dat de kleine lichamelijke ergernissen en de bezwaren worden aangevuld door bepaalde psychische invloeden, die o.a. tot evenwichtsverlies kunnen leiden, tot onbekwaamheid tot voedselopname etc. Voldoende voor u?

Reactie: Ik dacht dat er ook nog iets anders bij optrad n.l. dat bepaalde ontledingsproducten van mineralen uit de bodem in de lucht een merkwaardige toestand veroorzaken in het lichaam.

Antwoord: Dat is niet voor elke grot gelijk en kan dus voor sommige hollen wel, voor andere niet gelden. Ik ben het met u eens dat, wanneer door een zeker product, vervalproduct, een zekere werking, een stralingsaard zich voordoet en men vertoeft daar langer in, dat dit een algemeen onbehagen en een verzwakking van reactievermogen en zenuwkracht in de hand werkt, maar dat zal niet overal gelijkelijk gelden. Het kan zelfs zo zijn dat, wat deze invloed aangaat bepaalde hollen en grotten een absoluut zegenbrengende, genezende invloed uit kunnen oefenen, dat ze u kracht geven in plaats van ontnemen, maar zelfs dan zal een langdurig verblijf - ik denk hier aan enkele dagen bv. - toch zekere ziekteverschijnselen naar voren doen komen, vrees ik.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Er is een boekje van Musschenbroek waarin de astrologie geheel is gebaseerd op cijferreeksen van 0 tot 12. Kunt u mij zeggen of dit enige waarde bezit?

Antwoord: Ik vermoed dat deze astrologie eerder een sterrenkundige afleiding, gebaseerd op de kabbala betekent, dus op de eigenlijke cijferleer. Ik ken het werk zelf niet. Is dat zo, dan kan bij juiste berekening ook hier een waarde aan worden toegekend, maar het lijkt mij toch altijd een ietwat ruwere methode toe dan de zuivere hoekberekening op een bepaald moment op een plaats, waarbij tijd en breedtegraad mede onmiddellijk berekend worden.

Vraag: 1. Daar in het graf slechts het stoffelijke van de mens ligt en dit na verloop van tijd vergaan is, kunt u verklaren of onze gestorven dierbaren onze bezoeken en gaven toch nog appreciëren en waarderen?

2. Vaak zien mediums geestverschijningen. Waarom en met welk doel laten dezen zich zien en is hun afdalen naar de aarde voor hen gemakkelijk?

3. Men hoort dat het daarboven zo prettig en prachtig is. Kunt u ons verklaren hoe en wat voor taak men daar heeft?

Antwoord: Ja, om te beginnen bij het begin. Wanneer je dood bent op aarde, dan ligt dat lichaam in het graf, natuurlijk, maar als iemand naar dat graf toegaat dan houdt zijn denken zich exclusief met jou bezig en dan krijg je hier dus sterk gericht, gesteund vaak door de emotie nog, een contact op geestelijke basis. Daarbij is die plaats niet belangrijk voor de geest, maar belangrijk voor de stof om gemakkelijker tot de geest door te dringen. En wat dat betreft stellen wij dat dan toch wel op prijs, mits het genoemde resultaat het gevolg ervan is. Maar als men er alleen maar heengaat en denkt dat wij rusten, ach, dan zijn we dankbaar voor de attentie, het is goed bedoeld, maar dan voelen we ons toch enigszins zo als iemand die, uit geweest zijnde, thuis een kaartje van een goede vriend in de bus vindt, "wat jammer dat wij eigenlijk werkelijk elkaar niet even hebben kunnen ontmoeten".

Punt 2. Onze wereld ligt niet in de stratosfeer, maar zij snijdt uw wereld, dat wil dus zeggen: ons bewustzijn, onze wereld en uw wereld kunnen zich op dezelfde ruimtelijke plaats bevinden, zonder dat wij iets van elkaar merken. Om het nu in een duidelijk beeld te zeggen: u zit hier in een huis, maar door dit huis heen loopt misschien net de autosnel(verkeers)weg van een bepaalde sfeer, en het is hier een druk verkeer en er staat een meneer apennootjes te verkopen en u merkt er niets van. Begrijpt u wat ik bedoel? Voor u is dat dus niet zo gemakkelijk te merken. Nu ziet een helderziende enkele van die figuren wel, omdat er een sympathie van eigen trilling bestaat. Dan kan die wel heel rustig zeggen: ja, hoe kan dat nou, er staat een vent pinda's te verkopen en het is een geest. Dan gaat hij denken: is er ergens iemand die met pinda's wat te doen heeft? Dat zal misschien juist zijn. In andere gevallen dan komen wij speciaal tot uw wereld en dan willen wij dus graag gezien worden om daar een speciale taak te vervullen. Wij willen u helpen, beschermen etc. en wanneer we waargenomen worden, is dat een zekere steun voor u en misschien kunnen we dan nog een boodschap

overgeven ook. Dus dan vertonen wij ons met een bepaald doel, dat op aarde niet altijd begrepen wordt.

En nu vraag 3. Nogmaals, onze wereld ligt niet in de stratosfeer of ergens op een andere ster. Onze wereld is iets anders dan uw wereld, dat kun je niet ruimtelijk t.o.v. deze wereld bepalen. En wanneer we dus spreken over "die wereld daarboven" dan houden we vast aan het oude geloof dat de aarde een platte koek is, dat de hemel het plafond is en dat je 's avonds de gaatjes kunt zien in de hemelvloer, daar waar de sterren hun licht uitzenden.

Dat is dus een symbolische voorstelling. Maar ja, in die wereld is het inderdaad, wanneer je tenminste in de goede wereld terecht komt, erg prettig. Wat voor een taak heb je daar?

De taak die je hebt is om zelf gelukkig te zijn, en gelukkig zijn met nietsdoen, dat bestaat evenmin in onze wereld als wel in de uwe. Dus een ieder zoekt een taak die hem past, die wordt je niet gegeven, maar die vraag je zelf, die zoek je zelf, en die is dan een voortzetting over het algemeen van je belangen en interesses die je op de wereld hebt gehad, niet dus van je beroep maar van je interesses, van je eigen wordingsgang, die voor jou op aarde werkelijk wat betekende. En dan kom je natuurlijk voor de vraag te staan: ik verwerf mij nu bv. kennis en kwaliteiten, hoe kan ik deze gebruiken.

En dan is er altijd wel iemand bij de hand die zegt: "hoor eens, vriend, die kun je gebruiken als je naar die wereld gaat en je gaat daar die persoon helpen om eens wat minder kattenkwaad uit te halen", of "je gaat daar die schrijver eens inspireren dat hij eens een paar ware woorden schrijft op die bladzijde", of "je gaat een muzikant eens even helpen opdat hij die compositie neerschrijft waar een magische werking van uitgaat", of misschien zeggen ze ook: "ga maar eens daar naartoe, daar is een medium en bestuur dat nu maar eens en praat met de mensen". En zo kom je dan dus aan een taak, omdat je er eigenlijk geroepen toe voelt, waar het voor jezelf mede noodzaak is voor je geluk. En het kost natuurlijk wat kracht om naar deze wereld te gaan, maar ik wil er u alleen aan herinneren, dat er vaak meer kracht wordt verspild zaterdags en zondags op het sportveld dan door de hele week aan de machine of op kantoor. Zo kunt u dus begrijpen dat deze inspanning voor ons in zekere zin een noodzakelijk deel is juist van dat vreugdige en gelukkige dat er in onze wereld bestaat. Is dit voldoende?

Vraag: Mag ik naar aanleiding daarvan ook nog een vraag stellen? Veel mensen maken elkaar hier het leven zuur en zijn niet erg aardig tegen elkaar. Hoe is de verhouding van de geesten onder elkaar?

Antwoord: Ach, waar bij ons het bewustzijn wereldebepalend werkt, leef je in werelden die op zichzelf harmonisch zijn, d.w.z. je hebt werelden waar ze elkaar allemaal haten en je hebt werelden waar ze elkaar allemaal liefhebben, maar je hebt niet werelden waar deze beide factoren volledig tegenover elkaar staan. Wanneer wij dus van de ene bewustzijnssfeer, de ene sfeer zal ik maar zeggen, naar de andere gaan, dan kan blijken dat we daar tegenover vijanden staan die ons zelfs graag kwaad zouden doen als ze er maar de kans toe zagen.

Dus dat bestaat inderdaad. Dan bestaan er verder bij ons groeperingen die praktisch samenwerken, maar die het in de theorieën vaak helemaal niet met elkaar eens zijn, maar dan zijn we toch over het algemeen niet onplezierig tegenover elkaar of zuur, dan zeggen we: "nu ja, ik denk er zo over, jij denkt er zo over", dan zijn we dus weer een eindje hoger.

Dan kennen we verder nog zo verschillende groepjes, dat is een bepaalde sfeer, die zou ik de sfeer van de godsdienststrijd willen noemen. Daar is een onnoemelijk aantal geesten bezig om elkaar te bekeren, zonder ooit te slagen. Daar zullen ze mee door moeten gaan totdat ze beseffen, dat een godsdienst niet voor anderen bestaat, maar voor jezelf en je hem zelf in de praktijk brengt, dat die anderen er dan minder op aan komen, dat je die dan, volgens het dienen dat in jouw godsdienst ligt, toch wel helpen kunt. Dus ik hoop dat ik het hier duidelijk genoeg tot uitdrukking heb gebracht.

Reactie: Ja, dank u wel.

Reactie: Er is mij gezegd geworden dat kobaltblauw cellofaanpapier afscherming is tegen aardstralen.

Antwoord: Nou, ik zou daar op kunnen antwoorden, dat als het die doorzichtige cellulosestof is die voor cellofaan doorgaat, dat u veel verstandiger doet om niets neer te leggen, want dat kraakt alleen maar goed en verder doet het toch niets.

Vraag: En plastic?

Antwoord: Er zijn bepaalde soorten die dat wel doen, maar dan moet u ook eerst heel goed uitzoeken wat voor plastic u te pakken heeft.

Vraag: Bedoelt u misschien die soorten met een hoge diëlectriciteitsconstante?

Antwoord: Inderdaad, dat is de technische kant, als u dat tegen een dame zegt dan gaat ze naar de winkel om erom te vragen en dan vragen ze daar of er wat aan mankeert. Maar dat is inderdaad de juiste uitdrukking.

Vraag: Het schijnt mogelijk te zijn dat er foto's worden gemaakt waarop intelligenties staan afgebeeld. Op welke wijze gebeurt dat?

Antwoord: Kijk eens, wanneer er zo'n opname gemaakt wordt, dan is het natuurlijk het beste wanneer die foto wordt genomen in het duister en niet in het licht, en wel omdat dan een betrekkelijk zwakke uitstraling reeds door de fotografische plaat wordt vastgelegd, zeker bij een behoorlijk lange belichting, die bij daglicht wordt weggewerkt door de felle invloed van dat licht en bij kunstlicht van de lampen. Dus dat is punt 1. En dan punt 2. U kunt dat niet zomaar doen. Het beste zou eigenlijk zijn die foto's te nemen in een kring waarin zich een medium, althans een zeer sensitieve persoon bevindt en dan ook graag iemand aan het apparaat die sensitief is, die dus een beetje mediamiek is, dat helpt.

Hoe het gebeurt? Ach, kijk eens, wanneer we het zo zonder meer doen, dan zijn het heel vaak de mensen die iets zoeken en dan is het een toeval. Wanneer wij het werkelijk zouden doen, dan zijn deze beelden toch altijd afhankelijk van personen die voor ons buitengewoon gevoelig zijn, want wij hebben nodig een deel van de uitstraling van de mens om daarin ons eigen beeld naar voren te brengen. Wanneer we nu zo'n donkere foto dus maken - waar we het hier dus over hebben - dan proberen wij om onze eigen kracht beeldend zodanig te enten en te mengen met dat veld van deze mens en de uitstraling van deze mens, dat het in een frequentie komt waarvoor de plaat in het toestel vatbaar is. We kunnen het natuurlijk ook nog op een andere manier doen. Dan nemen we een gezegelde plaat en zonder deze afscherming daaromheen, deze licht-zekere afscherming te verbreken zou dan een medium, desnoods twee mediums, deze plaat tussen de handen moeten nemen. Wanneer we dan de krachtstroom die door de handen uit kan treden, zodanig moduleren dat ook een onregelmatige beïnvloeding van de plaat ontstaat, ja, dan krijg je ook hierop een beeld, tekening, een figuur.

Maar wanneer u dit doet dan moet u altijd rekening houden met het feit dat licht deze manifestaties zeer bemoeilijkt. Dus nu heb ik daar ook wat over gezegd.

Reactie: Wat onze vriend hier zegt van die foto tussen de handen dat heb ik zelf meegemaakt. Er zijn verschillende mogelijkheden en dit is toevallig een terrein waarop ik zeer goed thuis ben. Ik ben op het ogenblik hard bezig om platen te krijgen van de filmindustrie die deze opnamen mogelijk zouden maken. Dit zou voor medische doeleinden ongelofelijke perspectieven openen, wanneer wij hier de stralen konden krijgen van de biologische activiteiten van alle organen in het lichaam, en deze straling - dit is een infrarode straling van de langere golflengte van $3\frac{1}{2}$ micron - die kunnen we nog niet vastleggen, wij kunnen pas gaan tot 1,3 micron en wanneer wij gaan naar de langere golflengte, dan is de temperatuur van de omgeving al voldoende om deze plaat helemaal te sluieren. Zo is die proef om die plaat tussen die 2 handen te doen wel heel aardig, maar dat zal dan de infrarode straling geweest zijn van de ene hand naar de andere en die zal daar een effect teweeg gebracht hebben.

Mijn bedoeling was - ik heb zelf lenzen laten construeren met een doorsnede van 80 cm - om van deze straling nog wat te krijgen met belichtingen van een uur, maar er komt niets op..... Ik geloof dat het geen zin hoeft om deze stralen op een fotografische plaat te registreren, want die platen worden zo gevoelig dat je ze van de fabriek niet meer goed naar de opnameplaats krijgt. Zo zie ik dat.

Antwoord: U beziet het zo. Nu moet u eens beginnen met een hele ouderwetse plaat gelatine.

Reactie: Ja, die platen heb ik gebruikt.

Antwoord: En dan moet u eens zeggen: nu gaan we die plaat zo isoleren dat er van directe warmte geen sprake kan zijn. Het is niet de warmte van de handen die het hem doet, want dan zou de vorm van de hand voor het beeld mede bepalend moeten zijn. Maar wanneer we

nu die plaat zo afschermen en er komt dan toch een beeltenis op, die soms duidelijk uitgedrukt een gezicht is, soms misschien wat versluierd en zwak, maar toch kennelijk een bepaald gezicht, of een bepaalde figuur vertoont, dan zult u toch toe moeten geven dat dit alleen met "infrarode straling" te vertalen, te weinig is. Dan zouden we dus moeten zeggen: die straling wordt gebundeld, gericht gebruikt om verschillende effecten te verkrijgen in deze laag, waarmee we dan dus toch zouden kunnen zeggen: hier heeft inderdaad de geest dus geleid de krachten van de mensen, u heeft mij ook niets anders horen zeggen. Wij hebben gezegd: de uitstraling van de mens is er voor nodig. Maar u verwacht zich hierdoor waarschijnlijk, u zegt: u wilt de gehele uitstraling opnemen. Dan moet u eens zo rekenen. Wanneer ik licht heb dat diffuus is, is dat betrekkelijk zwak, maar als ik het totaal van diezelfde lichteenheden, het totaal aantal lumen in één kleine ruimte samenbreng, dan heb ik een zeer fel licht. En dat is nu juist het punt wat u over het hoofd ziet. Wij concentreren dus, brengen a.h.w. in focus het totaal van die kracht en brengen daar de variatie van ons eigen wezen in, zo goed als dat gaat en krijgen daardoor dus het verschijnsel als zodanig. Dat is niet alleen infrarood, ofschoon veel van die stralingen wel in die buurt liggen.

Vraag: Dus wanneer ik hier een fotografische plaat zou meenemen die deze straling uitsluit van de warmte, en ik zou die bij u hier op de tafel kunnen leggen, dan zou je daar enige effecten op tweeweg kunnen brengen via het medium?

Antwoord: Ik durf niet te zeggen of ik het hier zou kunnen doen, om de doodeenvoudige reden dat wij hier zitten met een groter gezelschap, waarin altijd een aantal met elkaar strijdige stromingen aanwezig zijn en dat betekent dus dat we voor de beheersing van het medium alleen, heus wel al onze aandacht nodig hebben. Maar in kleinere kring die harmonisch is, durf ik u te verzekeren dat het gaat, en dan vermoed ik dat u het ook met dit medium best tot stand zult kunnen brengen.

Reactie: Ik ben buitengewoon geïnteresseerd.

Antwoord: Nou, dan moet u dat verder maar uitmaken met de andere geïnteresseerden. Wanneer uw interesse zo ver gaat dat het experiment genomen wordt, dan kunt u ervan overtuigd zijn dat ook wij geïnteresseerd zullen zijn. Nu ga ik afscheid van u nemen en dan geef ik het woord over aan "het schone woord".
Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

"Het schone woord", vormkeuze voorbehouden, zeven woorden.

Reactie: Engelenzang - Liefdadigheid - Kroon - Eenvoud - Infrarood - Bloesempracht - Lente – Evenwicht.

Spreker: Infrarood of ultraviolet, wanneer in de lente de bloesempracht de wereld in een nieuw gewaad heeft gezet, beseffen we pas de macht van eenvoud en liefdadigheid, dan zetten wij de kroon op 't leven door ons geestelijk liefdevol streven dat ons uiteindelijk doet horen de engelenzang, die altijd klinkt in 't Al.

Infrarood.

Diepe golving, langzaam dringend

Door het zijn,

Warmte, kracht, uit 't Al gekomen.

Heel het zijn ontwaakt,

De ketenen worden geslaakt,

De boeien van koude,

De boeien der nacht.

Infrarood doet de bloesempracht ontwaken.

De lente is gekomen
De dromen
Van een wintertijd
Worden tot een wolken-witte,
Wonderlijke werkelijkheid.
En zo luistert men naar vogels
Die zingen in de lentenacht
En 't lijkt of een flard van engelenzang
Door Hem ter aarde wordt gebracht,
Om dan in eenvoud te beleven
Het zijn, zonder strijd,
Zonder het complex: ingewikkeldheid,
Vol van problemen,
Zonder al die theoretische gedachten
Die soms zwemend naar een waanzin,
Alleen maar ervaren in eenvoud.
Dan wordt je gevuld van 'n wondere kracht,
Dan ontwaakt in je plotseling een nieuwe macht:
Je wilt geven de wereld, overal,
Wie vraagt die krijgt,
En ook wie zwijgt.
Je geeft, 't is geen liefdadigheid,
Is niet de gift die
Wat hovaardig en verstolen
In een bedelhandje glijdt,
Maar 't is een gift, zo vol gegeven
Omdat het leven
Vol van pracht, uzelve nieuwe vreugde,
Nieuwe krachten,
Nieuwe gedachten heeft gebracht.
En dan, dan klinkt er zielenliefde
In der zielen wonder lied.
Wie de lentetijd verslaapt,
Ach, die horen 't zingen niet.
Maar wie kan horen
Engelenkoren,
Van mensen, verzonken in de natuur,
Die hoort het lied, ook van de sferen,
Die hoort de Geheime Naam des Heren
Genoemd in menig avonduur.
Want weet, hoe men ook noemt de krachten,
Violet of ultrarood,
De geest kent slechts de ware machten,
De geest die overwinnend dood,
Verderf en onvree,
Kan verwijlen daar waar lente eeuwig is,
Waar bloesempracht is volle weelde
En nooit gemis ervaren wordt,
Waar alleen tekort in 't eigen ik
Noopt tot strijden, noopt tot zoeken,
Eigen onvolmaaktheid wordt een hoon,
Maar het bereiken altijd weer wordt
Nieuwe, grote gloriekroon.
Gij die nog zoekt hier op de wereld,
De lente geeft haar volle pracht,
De zon ze wil u krachten geven
En koelte brengt u vaak de nacht.
Wil in dit leven zijn tevreden,

Tevreden met wat de wereld biedt,
Wees met het al tevreden, vrienden,
Alleen slechts met uzelve niet.
Wilt uzelve strijden, met uzelve,
Om beter inzicht, groter kracht,
Dan zult ge eens begrijpen,
Wat bloesempracht tot aanzijn bracht.
Dan zult ge weten waarom engelen zingen,
En zelve zingen engelenzang,
Weten dat men tijd kan dwingen
Tot hij niet meer is kort of lang,
Jagend of vliedend rustig verder,
Maar slechts één grote werkelijkheid.
Maar dan hebt gij de kroon veroverd
Die mensen noemen eeuwigheid.

En daarmee dank ik u voor uw aandacht, vrienden. Ik wens u een goedenavond, prettige huisgang en een goede nachtrust.